

شفيعي كدكنى

گزينه اشعار

فهرست

۸۶	پاسخ	۵	بادآوری
۸۷	خموشانه	۷	گفت و گو
۸۹	گفت و گو	۲۱	گرینه اشعار
۹۲	دیباچه	۳۳	آرزو
۹۴	باغ میرا	۳۴	یک مزه خفن
۹۶	سوره روشتابی	۳۶	زمزمه‌ها
۹۸	از لحظه‌های آبی	۳۹	سینغ
۱۰۰	جوانی	۴۲	در نور گل‌های مهتاب گون افقی
۱۰۱	دو چهره درخت	۴۵	خشک سال
۱۰۲	حقن به روزگاران	۴۷	باغ برمه
۱۰۴	دیباچه	۴۹	زنها...
۱۰۷	آن عاشقان شرزو	۵۱	سفرنامه باران
۱۰۸	آوازه بُمگان	۵۲	کوچ بنشهها
۱۱۱	مزمر بهار	۵۴	درخت روشتابی
۱۱۳	غزلی در مابه شور و شکستن	۵۷	مرتبه درخت
۱۱۵	هوتیت حاری	۶۱	چه بگویم
۱۱۷	آیینه‌ای برای صدایها	۶۲	نمای خوف
۱۱۹	برمسن ۲	۶۷	مناجات
۱۲۰	در برابر درخت	۶۸	دو خط
۱۲۲	مرد ایستاده است	۷۰	دیباچه
۱۲۴	پژواک	۷۳	سفر به خبر
۱۲۷	هزاره دوم آهی کوهی	۷۵	فصل پنجم
۱۳۱	چرا غی دیگر	۷۸	دربیا
۱۳۳	مرغان ابراهیم	۷۹	حلّاج
۱۳۷	در جست و جوی شابور	۸۲	دیدار

یادآوری

قرار چنان بود که دو مین «گزینه شعر مروارید» همین گزینه باشد که اکنون در اختیار شماست. بسکه آدم چالاک و سریع السیری هستم - کاری که ظرف یک شب فراهم می‌آمد - تا اینجا که می‌بینید شانزده سالی به تأخیر افتاد. با اینهمه هیچ کس ازین بابت زیانی ندیده است. حالا هم که نثر می‌شود پیشتر پاسخی است به اعتراضی که دانشجویان و جوانان داشتند به قیمت آیینه‌ای برای صداها یعنی تجدید چاپ یک جلدی: «زمزمه‌ها»، «شبیخوانی»، «از زبان برگ»، «در کوچه با غاهی نشابور»، مثلاً درخت در شب باران، «از بودن و سرودون» و «بوی جوی مولیان» و نیز هزاره دوم آهومی کوهی یعنی چاپ یک جلدی پنجم دفتری: «مرثیه‌ای شزو کاشرم»، «خطی ز دلتگی»، «غزل برای گل آشناگردان»، «در ستایش کبوترها» و «ستاره دنباله دار».

آن گزینه شامل حدود یک صد شعر است از میان قریب چهارصد و شصت شعر آن دوازده دفتر و چون همین قولی را که به انتشارات مروارید داده بودم، از سالیانی دور، به نثر چشمئ نیز داده بودم، کوشیدم شعرها را طوری انتخاب کنم که این دو گزینه مروارید و چشمئ «شعر مشترک» نداشته باشد. اما این کار عملی نشد و باز هم شعرهایی از این دو گزینه، مشترک از کار درآمد؛ اگر کسانی هر دو را داشته باشند مرا، ازین بابت، ملامت نکنند. هرچه باشم اهل کتاب سازی نیستم، ناشر محترم اصراری دارد که این گزینه مقدمه‌ای داشته باشد. از آنجا که در جناح سفری به خارج هستم که اگر عمری باشد، بظاهر یک سالی طول می‌کشد، بخش

۱۹۳	جامه بامدادی	۱۴۰	بوبط سعدی
۱۹۵	بردها	۱۴۲	وزن جهان
۱۹۷	فتحها	۱۴۵	نوشادار بعد از سهراب
۱۹۹	آهمن	۱۴۹	از مرتبه‌های سرو کاشر
۲۰۰	پاییز	۱۵۱	درین قحط سال دمشق
۲۰۱	نکوهش	۱۵۳	معجزه
۲۰۴	موعظه غوی	۱۵۴	سری خره
۲۰۶	جامه دران	۱۵۶	باران پیش از رستخیز
۲۰۸	زندۀ بیدار	۱۵۹	نوح جدید
۲۱۱	در بایان کوی	۱۶۱	خطی ز دلتگی
۲۱۳	زمین در فصا	۱۶۳	مردی سنت من مُرباد
۲۱۴	جمعیه سیاه	۱۶۴	مرتبه دوست
۲۱۶	صاعقه	۱۶۶	حماسه بی فهرمان
۲۱۷	مناجات	۱۶۸	زنگ شتر
۲۱۹	شجراغ	۱۷۰	اروال اللئل
۲۲۱	صرف و نحو زندگی	۱۷۱	آبریزان
۲۲۳	گریز در آینه	۱۷۴	آرایش خورشید
۲۲۴	چشم انداز دیگر	۱۷۵	غزل برای گل آشناگردان
۲۲۵	ستاره دنبالدار	۱۷۸	دامن آفتاب
۲۲۷	ملکوت زمین	۱۷۹	خوش برند
۲۲۸	در من و بر من	۱۸۱	همسفر
۲۳۰	شعر (۱)	۱۸۲	نام بورگ
۲۳۲	زان پنجه شگرف	۱۸۳	شعبده باز
۲۳۳	فرار زندگی	۱۸۵	آینه
۲۳۴	در ناگیرد هر	۱۸۷	مثل نقاشی کودکان
۲۳۵	عورگ‌گدم از زمستان	۱۸۹	سبمای صبح
		۱۹۱	سیز در سیز

گفت و گو

این گفتگو در بهار ۱۳۶۹ با دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی انجام شده است و اکنون بخشی اول آن، که در آن سخن بیشتر بر سر نخستین تجربه‌ها در شاعری و نیز توصیف محیط ادبی خراسان است، به شکل اندکی کوتاه شده، برای اولین بار چاپ می‌شود. پرسشگران کوشیده‌اند که بیشتر شنونده باشند. برای بازنگری درست تر شیوه‌گفتمار، ویرایش متن پیاده شده از نوار به حدّاً اقلی ممکن تقلیل داده شده است. با سپاس از دوستان پرسشگر که متن این گفتگو را در اختیار نسّریه گذاشته‌اند.^(۱)

○ ممکن است بگویید اولین تجربه‌های شعری شما در چه سنی شروع شد؟ از چه موقع احساس کردید که شعر برایتان یک مستله جدی شده که دیگر مستله زندگی شماست؟ اولین تشویقها... و خلاصه تاریخچه گونه‌ای از اولین تجربه‌ها...

■ والله، سؤالی که می‌کنید تقریباً برای خود من هم تازگی دارد... این جوری فکر نکرده بودم... ولی شعری که در ذهنمن مانده باشد و یا سند مکتوب ازش داشته باشم، فکر نمی‌کنم در حدود زیر سن ۱۵ سالگی چیزی در حافظم یا در

۱- نقل از گاهنامه ویژه شعر، سال اول، شماره اول، مهرماه ۱۳۷۴ / اکتبر ۱۹۹۵، چاپ

فرانکفورت، آلمان

اول مصاحبه‌ای را که در آلمان، به سال ۱۳۶۹ با من کرده بودند^(۱) به جای آن مقدمه از من پیذیرید. بخش دوم این مصاحبه - که شامل گزارش تفصیلی بود از تحول سلیقه شعری من از دوره جوانی و انجمن‌های ادبی خراسان تا سیر و سلوک در اکسفورد و پریستون - گویا، «تصویر»ش یافقی است و «صدایها» ازین رفته است؛ تا هیچ کس از ما دل خوش نکند که تنها صداست که می‌ماند.

تهران، ۲۰ شهریور ۱۳۷۷
ش. ک.

۱- این مصاحبه در شهر فرانکفورت، در آلمان، در بهار ۱۳۶۹ انجام گرفته و این در سفری بود که به همراه زنده باد «مهدی احوان ثالث» به آن بلاد رفته برای شرکت در یک کنگرهٔ شعر، در حانه فرهنگ جهان Haus der Kulturen der Welt در برلین، چند غلط مطمئنی و چند غلط شنیداری در اینجا اصلاح شد ولی زبان محاواه، با همه نکرارها و لکنت هایش - محفوظ ماند نار حالت طبیعی به خطابه و مقاله تبدیل نشد.